

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. พืชที่ใช้ในการศึกษา

ผลสัมพันธ์สายนำผึ้ง ได้รับความอนุเคราะห์จาก บริษัท เชียงใหม่ มิตรเกษตร จำกัด

2. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

2.1 เครื่องวัดการคูดกลืนแสง (spectrophotometer) รุ่น U-2001 ของบริษัท Hitachi

2.2 เครื่องบดตัวอย่างพืช รุ่น MF 10 basic ของบริษัท Kika

2.3 เครื่องซึ่งแบบละเอียดแบบทวนยิม 4 ตำแหน่ง รุ่น Precisa 500M-2000C
ของบริษัท Precisa instruments AG

2.4 ตู้อบเย็บห้อง Binder รุ่น F240 No. 88085 ของบริษัท Binde

2.5 เตาขยี้พืช ของบริษัท Techne รุ่น DB-4

2.6 กล้องถ่ายรูปเย็บห้อง Samsung รุ่น Digimax V700 7.0 mega pixel

2.7 เครื่องวัดสี (chroma meter) รุ่น CR-300 หัววัด CR-310 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
8 มิลลิเมตร ของบริษัท Minolta

2.8 เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายนำได้ (digital refractometer) รุ่น PAL-1 (0-53%)
ของบริษัท Atago

2.9 เครื่องวัดความเป็นกรดด่าง (pH meter) รุ่น PB-11 ของบริษัท Sartorius

2.10 เครื่องวัดความแน่นแน่อ (firmness tester) รุ่น KM ของบริษัท Fujiwa ขนาด
1 กิโลกรัม หัววัดรูปทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 มิลลิเมตร

2.11 เวอร์เนียกาลิเปอร์ (verneer caliper) ของบริษัท Naza

2.12 กระบอกตวง (cylinder) ขนาด 10, 50, 100, 500 และ 1,000 มิลลิลิตร

2.13 ขวดรูปชنمฟ์ (erlenmayer flask) ขนาด 250 มิลลิลิตร

2.14 ขวดปรับปริมาตร (volumetric flask) ขนาด 25, 50, 100 และ 1,000 มิลลิลิตร

- 2.15 บีกเกอร์ (beaker) ขนาด 100, 500 และ 1,000 มิลลิลิตร
 2.16 ถุงกระดาษไข่ ถุงกระดาษสีขาว และถุงกระดาษสีน้ำตาล
 2.17 กระดาษกรอง Whatman เปอร์ 1 และ 4
 2.18 เครื่องแก้ว ได้แก่ gravimeter ไมโครปิเปต ปิเปต หลอดหยด แท่งแก้วคนสาร บิวเรต
 และหลอดทดลอง
 2.19 อื่นๆ ได้แก่ ข้อนตักสารเคมี มีดและเขียง ถุงมือยาง ตะกร้า กระละมังพลาสติก ปากกา
 เทียนแก้ว ที่คั้นน้ำสำลี และน้ำกัลลัน

3. สารเคมี

- 3.1 acetone
- 3.2 ascorbic acid
- 3.3 benzoic acid
- 3.4 disodiumhydrogen arsenate
- 3.5 disodiumhydrogenphosphate
- 3.6 ethanol
- 3.7 ethephon
- 3.8 meta-phosphoric acid
- 3.9 methyl red
- 3.10 phenol
- 3.11 phenophthaleine
- 3.12 potassium dihydrogenphosphate
- 3.13 sodium hydroxide
- 3.14 sodium hyperchlorite
- 3.15 sodium nitroprusside
- 3.16 trisodium phosphate
- 3.17 Zivdar wax
- 3.18 2, 6 - dichlorophenol-indophenol

วิธีการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้เปรียบเทียบการห่อผลด้วยวัสดุชนิดต่างๆ ได้แก่ ถุงกระดาษ ไช ถุงกระดาษสีน้ำตาล และการไม่ห่อผลที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผล การพัฒนาของสีผิวเปลือก และคุณภาพผลหลังจากการห่อผลงานถึงระยะเก็บเกี่ยวของส้มพันธุ์สายนำผึ้ง และศึกษาวิธีการไม่เปิดถุงและเปิดถุงก่อนการเก็บเกี่ยว 2 สัปดาห์กับผลที่ห่อด้วยถุงกระดาษสีขาว และการไม่ห่อผล ที่มีต่อการขัดสีเยียวที่ผิว และการเคลื่อนผลด้วยสารเคลื่อนผิว เพื่อศึกษาผลกระทบจากการห่อผลต่อการพัฒนาของสีผิวเปลือก คุณภาพทั้งภายนอกและภายในผลภายหลังการเก็บรักษาสำหรับการนำไปใช้ในการผลิตส้มนอกฤดูต่อไป

การทดลองที่ 1 ผลของวัสดุห่อผลต่อคุณภาพผลส้มพันธุ์สายนำผึ้ง

ตัดเลือกต้นส้มพันธุ์สายนำผึ้งที่มีความสมบูรณ์สม่ำเสมอ กัน อายุ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 9 ต้น สำหรับนำมาใช้บังคับการออกดอกออกผล โดยตัดแต่งกิ่งและบำรุงต้นให้สมบูรณ์ แล้วดูการให้น้ำเป็นเวลาหนึ่งเดือนระหว่างเดือนเมษายน จากนั้นให้น้ำตามปกติดต่อ กัน 4 วัน ให้ต้นออกดอกออก蕊 ในเดือนพฤษภาคม หลังจากติดผลได้ 3 เดือน จึงห่อผลด้วยวัสดุชนิดต่างๆ โดยคัดเลือกผลรุ่นเดียวกันที่มีความสม่ำเสมอ มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 เซนติเมตร วางแผนการทดลองแบบปัจจัยร่วมในบล็อกสี่สี่สมบูรณ์ (Factorial (3 x 2) + 1 in RCBD) มี 7 กรรมวิธี จำนวน 6 ชั้น ประกอบด้วย

ปัจจัยที่ 1 วัสดุห่อผล คือ

กรรมวิธีที่ 1 ห่อด้วยถุงกระดาษไช

กรรมวิธีที่ 2 ห่อด้วยถุงกระดาษสีขาว

กรรมวิธีที่ 3 ห่อด้วยถุงกระดาษสีน้ำตาล

ปัจจัยที่ 2 วิธีการเปิดถุง คือ

กรรมวิธีที่ 1 การเปิดถุง 2 สัปดาห์ก่อนระยะเก็บเกี่ยว

กรรมวิธีที่ 2 การไม่เปิดถุงจนถึงระยะเก็บเกี่ยว

และการรวมวิธีควบคุม คือ ไม่ห่อผล

การบันทึกผล

เก็บตัวอย่างผลเมื่อเริ่มห่อผลและหลังการห่อผลมาบันทึกข้อมูลทุกเดือนในระยะหลังการห่อผลจนถึงระยะเก็บเกี่ยว นำผลที่แก่เต็มที่มาบันทึกข้อมูลคุณภาพผลของแต่ละกรรมวิธีดังนี้

- คุณภาพภายในอกผล ได้แก่ ความกว้างผล ความยาวผล น้ำหนักสดของผล ปริมาตรผล ความหนาเปลือก และปริมาณน้ำคั้น
- ความแน่นเปลือกด้วยเครื่อง firmness tester
- คุณภาพภายในผล ได้แก่ ปริมาณกรดที่ไทยเหตุได้ โดยวิธีของ James (1995) การวิเคราะห์หาปริมาณวิตามินซี โดยวิธีของ James (1995) ปริมาณของแข็งที่ละลายนำ้าได้ (TSS) โดยใช้เครื่อง digital refractometer อ่านค่าได้ ตั้งแต่ 0-53 เบอร์เซ็นต์
- การวิเคราะห์หาปริมาณในโตรเจนรวมจากส่วนของเปลือกผล โดยวิธี colorimetry (Ohyama *et al.*, 1991)
- ปริมาณคลอโรฟิลล์ เอและบี ของเปลือกผล โดยวิธีของ Witham *et al.* (1971)
- เคโรทีนอยด์ของเปลือกผล โดยวิธีของ Pawelzik (2006)
- การประเมินคุณภาพด้านรสชาติด้วยการชิม และการประเมินด้านลักษณะปราภูภัยนอก โดยให้คะแนนตามความพึงพอใจ (พิมพ์ใจ และคณะ, 2551) ดังนี้ การประเมินด้านกลิ่นและรสชาติ กำหนดคะแนนดังนี้
 - 4 = ไม่มีรสชาติผิดปกติและ ไม่มีกลิ่นเหม็น
 - 3 = มีรสชาติผิดปกติและมีกลิ่นเหม็นเล็กน้อย
 - 2 = มีรสชาติผิดปกติและมีกลิ่นเหม็นปานกลาง
 - 1 = มีรสชาติผิดปกติและมีกลิ่นเหม็นมาก
 การประเมินด้านลักษณะปราภูภัยนอก กำหนดคะแนนดังนี้
 - 5 = ผลปกติ
 - 4 = ผลเริ่มเหลี่ยว
 - 3 = ขี้วและรอบๆผลเหลี่ยว
 - 2 = ผลเหลี่ยวปานกลาง
 - 1 = ผลเหลี่ยวนำาก
 กำหนดให้ ผลส้มที่มีคะแนนการประเมินด้านกลิ่นและรสชาติผิดปกติที่มีค่าเท่ากับหรือต่ำกว่า 3 คะแนน และ/หรือ มีคะแนนการประเมินด้านลักษณะปราภูภัยนอกเท่ากับหรือต่ำกว่า 3 คะแนน คือผลส้มไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ประเมิน นั่นคือ ผลส้มหมดอายุการบริโภคได้
- การวัดสีผิวด้วยเครื่อง chroma meter โดยวัดสีผิวภายนอกบริเวณกึ่งกลางผลส้ม 2 ด้าน ด้านละ 1 จุด ค่าที่ได้แสดงเป็น L*, chroma และ hue angle

การทดลองที่ 2 ผลของการห่อผลและการเปิดถุงห่อต่อการขัดสีเขียวของผลส้มพันธุ์สายนำพื้น

คัดเลือกผลส้มพันธุ์สายนำพื้นห่อด้วยถุงกระดาษสีขาวและผลที่ไม่ห่อ นำผลแก่เติมที่มาศึกษาวิธีการขัดสีเขียวของผล ด้วยการแข่ผลในสารละลายเอทิฟอนความเข้มข้น 250 ส่วนต่อล้านส่วน เป็นเวลา 5 นาที แล้ววางไว้ที่อุณหภูมิห้อง วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (CRD) มี 6 กรรมวิธี จำนวน 5 ชั้น คือ

กรรมวิธีที่ 1 ไม่ห่อผล

กรรมวิธีที่ 2 ห่อผลและเปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว 2 สัปดาห์

กรรมวิธีที่ 3 ห่อผลและไม่เปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว

กรรมวิธีที่ 4 ไม่ห่อผล และวิจัดสีเขียว

กรรมวิธีที่ 5 ห่อผลและเปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว 2 สัปดาห์ และวิจัดสีเขียว

กรรมวิธีที่ 6 ห่อผลและไม่เปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว และวิจัดสีเขียว

- บันทึกผลการทดลองเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

การทดลองที่ 3 ผลของการห่อผลและการเคลือบผิวต่อการขัดสีเขียวของผลส้มพันธุ์สายนำพื้น

คัดเลือกผลส้มพันธุ์สายนำพื้นห่อด้วยถุงกระดาษสีขาวและผลที่ไม่ห่อ นำผลแก่เติมที่มาแล้วในสารละลายเอทิฟอนความเข้มข้น 250 ส่วนต่อล้านส่วน เป็นเวลา 5 นาที ผึ่งให้ผิวแห้งแล้วนำมาเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิว Zivdar (ประมาณ 0.2 กรัมต่อผล) วางแผนในตะกร้าแล้วเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (CRD) มี 6 กรรมวิธี จำนวน 5 ชั้น คือ

กรรมวิธีที่ 1 ไม่ห่อผล

กรรมวิธีที่ 2 ห่อผลและเปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว 2 สัปดาห์

กรรมวิธีที่ 3 ห่อผลและไม่เปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว

กรรมวิธีที่ 4 ไม่ห่อผล และเคลือบผิว

กรรมวิธีที่ 5 ห่อผลและเปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว 2 สัปดาห์ และเคลือบผิว

กรรมวิธีที่ 6 ห่อผลและไม่เปิดถุงก่อนเก็บเกี่ยว และเคลือบผิว

- บันทึกผลการทดลองเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ในการศึกษารังนี้ได้วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ระยะเวลาในการทำวิจัย

เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 ถึงมิถุนายน พ.ศ. 2553

สถานที่ทำการวิจัย

- สวนสัมบ บริษัท เชียงใหม่ มิตรเกย์คร จำกัด
- ห้องปฏิบัติการสรีรวิทยา สาขาวิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ห้องปฏิบัติการวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวพืชสวน สาขาวิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved